

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BUAK Bauarbeiter-, Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Tuženik: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Prethodna pitanja

Treba li članak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ tumačiti na način da su postupci u kojima Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse (BUAK) (Fond za dopust i otpremnine građevinskih radnika, u daljnjem tekstu: BUAK) za dodatke koji su usmjereni protiv poslodavaca zbog upućivanja na rad u Austriju radnika čije uobičajeno mjesto rada nije u Austriji ili u okviru ustupanja radnika Austriji ili protiv poslodavaca sa sjedištem izvan Austrije zbog zapošljavanja radnika s uobičajenim mjestom rada u Austriji, „građanske i trgovačke stvari” na koje se gore navedena uredba primjenjuje, čak i ako se takvi BUAK-ovi zahtjevi za dodatke odnose na privatnopravne radne odnose i služe udovoljavanju privatnopravnih zahtjeva za dopust radnika koji proizlaze iz radnih odnosa s poslodavcima, ali

- iznos zahtjeva za dopust radnika u odnosu na BUAK-a i iznos BUAK-ovih zahtjeva za dodatke na plaću od poslodavaca nisu određeni ugovorom ili kolektivnim ugovorom, nego uredbom saveznog ministra,
- dodaci koje poslodavci duguju BUAK-u ne služe samo pokrivanju troškova naknade za dopust koja se isplaćuje radnicima nego služe također i pokrivanju BUAK-ovih administrativnih troškova i
- BUAK u vezi s izvršenjem i provedbom svojih zahtjeva za takvim dodacima temeljem zakona ima šire ovlasti od privatnopravnog subjekta, u smislu da
 - su poslodavci pod prijetnjom novčane kazne obvezni BUAK-u podnositi prijave na početku i završetku djelatnosti kao i svaki mjesec tijekom njezina trajanja primjenom komunikacijskih kanala koje je BUAK uspostavio, surađivati s njim i dopustiti BUAK-u da provodi mjere nadzora, omogućiti mu uvid u dokumente o plaćama i druge poslovne dokumente i pružati mu informacije i
 - BUAK u slučaju povrede obveze prijavljivanja ima pravo na temelju vlastitih utvrđenja izračunati dodatke na plaću koje duguje poslodavac, pri čemu u tom slučaju BUAK ima pravo sam odrediti iznos tog zahtjeva neovisno o stvarnim okolnostima upućivanja odnosno zapošljavanja?

⁽¹⁾ SL 2012, L 351, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. listopada 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) –
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie protiv H.**

(Predmet C-582/17)

(2017/C 424/35)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Druga stranka u postupku: H.

Prethodno pitanje

Treba li Uredbu (EU) br. 604/2013⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva [...] tumačiti na način da je određivanje odgovorne države članice povjereno samo prvoj državi članici u kojoj je podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu, na način da stranac samo u toj državi članici u skladu s člankom 27. Dublinske uredbe može pravno osporavati nepravilnu primjenu jednog od kriterijâ odgovornosti utvrđenih u poglavlju III., među ostalim, članka 9. Dublinske uredbe?

⁽¹⁾ (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.; ispravak SL 2017., L 49., str. 50., u daljnjem tekstu: Dublinska uredba)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. listopada 2017. uputio Raad van State (Nizozemska)
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie protiv R.**

(Predmet C-583/17)

(2017/C 424/36)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Druga stranka u postupku: R.

Prethodna pitanja

1. Treba li Uredbu (EU) br. 604/2013⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva [...] tumačiti na način da je određivanje odgovorne države članice povjereno samo prvoj državi članici u kojoj je podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu, na način da stranac samo u toj državi članici u skladu s člankom 27. Dublinske uredbe može pravno osporavati nepravilnu primjenu jednog od kriterijâ odgovornosti utvrđenih u poglavlju III., među ostalim, članka 9. Dublinske uredbe?
2. U kolikoj je mjeri pri odgovoru na prvo pitanje bitno da je u prvoj državi članici, u kojoj je podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu, već donesena odluka o tom zahtjevu ili da je stranac zahtjev prijevremeno povukao?

⁽¹⁾ (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.; ispravak SL 2017., L 49., str. 50., u daljnjem tekstu: Dublinska uredba),

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2017. uputio Vestre Landsret (Danska) –
Skatteministeriet protiv Baby Dan A/S**

(Predmet C-592/17)

(2017/C 424/37)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Vestre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteministeriet

Tuženik: Baby Dan A/S